

Wyszktałenie uzyskane w zagranicznym systemie oświaty – możliwości uznania lub potwierdzenia.

Uznawanie wykształcenia dla celów akademickich służy kontynuowaniu nauki w innym państwie.

Z dniem 31 marca 2015 r. weszły w życie nowe przepisy regulujące zasady i tryb postępowania w celu uznania wykształcenia uzyskanego za granicą:

- [art. 93-93h ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty](#) (Dz. U. z dnia 16 marca 2015, poz. 375)
- [rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25 marca 2015 r. w sprawie postępowania w celu uznania świadectwa lub innego dokumentu albo potwierdzenia wykształcenia lub uprawnień do kontynuacji nauki uzyskanych w zagranicznym systemie oświaty](#) (Dz. U. z dnia 27 marca 2015 r., poz. 447).

Uznanie świadectwa zagranicznego:

I. Z mocy prawa – czyli bez poświadczania przez inne instytucje lub organy na terenie Polski

Załatwiania dodatkowych formalności w polskich urzędach nie wymagają uzyskane za granicą świadectwa, które są w Polsce uznane z mocy prawa. Dokumenty te mogą być składane bezpośrednio w uczelni bez uzyskiwania opinii innych instytucji lub organów na terenie Polski. Kuratorzy oświaty nie prowadzą postępowania w celu uznania świadectw uznanych z mocy prawa, ani nie wydają poświadczeń w tym zakresie.

Rodzaje świadectw, które uznaje się w Polsce z mocy prawa:

1. Świadectwa „maturalne” uzyskane w systemach oświaty państw Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu – Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), tj. świadectwa lub dyplomy ukończenia szkół średnich, świadectwa lub dyplomy maturalne lub inne dokumenty, które uprawniają do ubiegania się o przyjęcie na studia wyższe w państwie, w którego systemie edukacji zostały wydane oraz zostały wydane przez szkołę lub instytucję edukacyjną uznaną przez państwo, na którego terytorium lub w którego systemie edukacji szkoła lub instytucja ta działa. Dotyczy to świadectw maturalnych uzyskanych w następujących państwach: Australia, Austria, Belgia, Bułgaria, Chile, Chorwacja, Cypr, Czechy, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Islandia, Izrael, Japonia, Kanada, Korea, Lichtenstein, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Meksyk, Niderlandy, Niemcy, Norwegia, Nowa Zelandia, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja, Turcja, USA, Węgry, Wielka Brytania, Włochy.
2. Dyplomy IB (International Baccalaureate), wydane przez organizację International Baccalaureate Organization w Genewie;
3. Dyplomy EB (European Baccalaureate) wydane przez Szkoły Europejskie, zgodnie z Konwencją o Statucie Szkół Europejskich, sporządzoną w Luksemburgu dnia 21 czerwca 1994 r.
4. Świadectwa objęte umowami międzynarodowymi (wykaz umów znajduje się na stronie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego).

II. W wyniku postępowania administracyjnego kuratora oświaty

Uznanie wykształcenia decyzją kuratora oświaty

W wyniku postępowania administracyjnego kurator oświaty może uznać, że świadectwo zagraniczne jest dokumentem potwierdzającym wykształcenie podstawowe, gimnazjalne, zasadnicze zawodowe lub średnie.

Postępowanie prowadzi kurator oświaty właściwy dla miejsca zamieszkania wnioskodawcy bądź – w przypadku braku stałego adresu wnioskodawcy w Polsce, właściwy ze względu na siedzibę szkoły lub uczelni, w której zostanie przedłożone świadectwo (art. 93b ust.1 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym). Adresy kuratoriów oświaty znajdują się na stronie <http://bip.men.gov.pl/> w zakładce instytucje podległe i nadzorowane.

Dokumenty dołączane do wniosku o uznanie świadectwa

1. zalegalizowany oryginał albo duplikat świadectwa (do wglądu). Legalizacji świadectwa może dokonać:
 1. konsul Rzeczypospolitej Polskiej, właściwy dla państwa, na którego terytorium lub w którego systemie edukacji wydano świadectwo, lub
 2. władze oświatowe państwa, na którego terytorium lub w którego systemie edukacji wydano świadectwo, lub
 3. akredytowana w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwie członkowskim Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) placówka dyplomatyczna lub placówkę konsularną państwa, na którego terytorium lub w którego systemie edukacji wydano świadectwo.
2. oryginał lub duplikat (do wglądu) lub kopia świadectwa potwierdzona notarialnie za zgodność z oryginałem z apostille (na dokumencie lub dołączoną do dokumentu) w przypadku dokumentów wydanych w państwie będącym stroną Konwencji Haskiej (wykaz państw – stron Konwencji Haskiej), <http://www.hcch.net>
3. **dokumenty dołączane do wniosku, jeśli świadectwo nie zawiera informacji o przebiegu kształcenia**
 1. wykaz ocen uzyskanych podczas egzaminu warunkującego ukończenie szkoły lub instytucji edukacyjnej lub zaliczenie danego etapu kształcenia;
 2. wykaz przedmiotów i innych zajęć zrealizowanych w ramach danego etapu kształcenia wraz z uzyskanymi ocenami;
 3. informację o zrealizowanym programie nauczania dotyczącą treści kształcenia, planowanego czasu nauki i skali ocen;
 4. informację o uzyskanych uprawnieniach do kontynuacji nauki na odpowiednim poziomie w państwie, w którego systemie edukacji wydano świadectwo, w tym o uprawnieniach do ubiegania się o przyjęcie na studia wyższe oraz o zakresie tych uprawnień.

Dokumenty z informacjami podpunkt 1-4 powinny być wydane lub potwierdzone przez szkołę lub instytucję edukacyjną albo przez władze oświatowe państwa, na którego terytorium lub w którego systemie edukacji wydano świadectwo.

III. Potwierdzenie wykształcenia

Kurator oświaty może przeprowadzić postępowanie w celu potwierdzenia wykształcenia w przypadku, gdy skompletowanie dokumentacji napotyka na trudne do usunięcia przeszkody. Dotyczy to wyłącznie następujących grup osób:

1. Osoba o statusie uchodźcy lub pozostająca pod ochroną uzupełniającą lub posiadająca zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w celu połączenia się z rodziną uchodźcy lub osoby pod ochroną uzupełniającą,
2. Osoba poszkodowana w wyniku konfliktów zbrojnych, klęsk żywiołowych lub innych kryzysów humanitarnych, spowodowanych przez naturę lub człowieka.

Tłumaczenia dokumentów na język polski Wszystkie dokumenty dołączone do wniosku składa się wraz z tłumaczeniem na język polski, dokonany lub poświadczony przez:

1. osobę wpisaną przez Ministra Sprawiedliwości na listę tłumaczy przysięgłych, lub
2. osobę zarejestrowaną jako tłumacz przysięgły w państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwie członkowskim Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), lub
3. konsula Rzeczypospolitej Polskiej, właściwego dla państwa, na którego terytorium lub w którego systemie edukacji wydano świadectwo, lub
4. akredytowaną w Rzeczypospolitej Polskiej placówkę dyplomatyczną lub placówkę konsularną państwa, na którego terytorium lub w którego systemie edukacji wydano świadectwo.